

Pósa Zoltán

Merlin ébresztése

Merlin, a mágus hófehér lován galoppozik idő hatalmától érintetlen, varázslatos vidékeken. Már régóta elhagyta a kelták dicsőségének helyszínét, Camelot várát. Fölrémlik emlékeiben minden – hiszen ő együtt lát múltat, jelent, jövőt.

Camelot... Zord sziklákon erődítménnyel körülvett belső vár, hat bástyatoronnyal. A külső falak mögé menekültek a kelták, amikor művelt római, csalárd viking, majd barbár szász hódítók próbálták földúlni otthonaikat, s kiűzni őket végleg a szigetről, melynek őslakói ők maguk, írek, cornwalliak, gélek, kik tündérekkel éltek együtt e tartományban. Az evilágiak közül ők és a hun-magyarok házasodhattak csupán tündérekkel, ezért legnagyobb hőseik félig földi, félig földön túli lények, kik közvetlen, személyes kapcsolatban állnak még Istennel. Csak nekik és a kontinensen élő rokonainak, keltáknak, hunoknak, avaroknak, magyaroknak adatik meg az aranykor bölcsessége: Istenhit helyett Isten-bizonyosság és a szeretet mindenható hatalmának, a maradék Paradicsomnak, a Világráma Aranyos Szegletének birtoklása. Valaha az egész föld édenkert volt, de a kígyó a hamis haszontalan, talmi földi tudás megszerzésére biztatta Éva anyánkat, aki evett a tiltott gyümölcsből, a mindent leegyszerűsítő, haszonelvű áltudományok almájából, így legtöbben elvesztették a Látás Kegelmét.

Merlin tovább álmodik és emlékezik. Ez a kegyelem csak az érdemeseknek adatott meg, kik addig tarthatták meg a valódi bölcsesség és a földi öröklét kincsét, amíg nem használták rosszra, vagy nem kótyavetyélték el. Ők birtokolhatták Excaliburt, Isten kardját, Isten bizalmának elvesztéséig. Attila, a hunok és a magyarok királya addig maradt méltó a varázskardra, míg a rómaiak véresen hódító gonosz álmait hiúsította meg. Amint ő maga is a világ zsarnoka akart lenni, aki ráadásul többre becsülte a hun királylány, Ríka igaz szerelménél a fortélyos szász Ildikóval majd a balkáni Mikolttal kötött érdekházasságot, méltatlan lett Excaliburra. Így szükségképpen halt meg Mikolt orgyilkos törétől.

Isten nem büntet, de megvédeni nem tud bennünket gyarló tetteink következményeitől – emlékezik búsán Merlin, az égiek követe, aki először Torda, a táltos, majd Csillagok Látója, a dalmát mágus és jó barát testét magára öltve próbálta eltéríteni Attilát, a nagy királyt a hatalomvágy és a poligámia tévútjáról. Sikertelenül, még sem hasztalanul, hiszen megjelölte Pannónia népét Isten, Jézus, Szentlélek, a Szent Háromság jegyével, minek köszönhetően a Balaton, a Pelso partjának népei, kelták, hunok, avarok, magyariak legjobbjai évezredek át őrzik és őrizni fogják a bölcsességet, az ősi tudást.

Ahogy a kelták máguskirálya, Uther Pendragon, a legendás Arthur király apja is. Ő sokáig volt képes visszatartani a brit-breton szigetvilágban Badonnál, Camelot várában fortélyal, bölcsességgel a rómaiakat, aztán erővel a viking és az angolszász barbárok világhódító törekvéseit. Ám képtelen volt úrrá lenni a kelta, a hun, a magyar törzsek

belső viszályain. S az igaz szerelem helyett ő is az érzékiség rabja lett. Brit feleségének halála után kelta lány helyett édes unokatestvérét, Morganát, a varázserejét a gonosz szolgálatába állító tündérrasszonyt vette magához. Első házasságából született Arthur, a későbbi nagy király. A vérfertőző és gonosszal fogant második frigy gyümölcse lett az áruló Mordred. Uther Pendragon élete végét érezvén megsejtette, micsoda veszély leselkedik a keltákra és édes gyermekére. Így névtelenül, nevelőszülőkre bízta, és Merlin, a tiszta mágus védelmébe ajánlotta gyermekét. – Óvd meg őt az én bűnömtől, a belső viszályok szításától és a hamis, csak érzéki szerelemtől. Merlin így felelt, sajnós, látván a jövőt is: „Amíg Arthur hallgat rám, a védelmemet élvezi. Akkor is megpróbálom megvédeni, ha beleeseik a te bűnödbe. Csak egy dolgot nem tudok: saját tetteinek következményeitől megóvni őt, hiszen ez az egy dolog az, amire Isten sem képes mindig. Megóvni minket saját végtelen, evilági ostobaságunktól.”

Merlin a brit felföldön nevelte kardforgatóvá, bölccsé Arthurt, ki sok rabló száaszt, vikinget győzött le saját erejéből. Megtanult verset írni, Istennel beszélni, megismerte hát az ősi kelta–magyar hagyományt. Közben kalandoztak Merlinnel, átkeltek a csatornán, végigbarangolták a bretonok, a gallok földjét. S eljutottak a Világ Rámájának Aranyos Szegletét, a szakrális, varázssos ősi körbe, a Kárpátok karéjába, dús Pannóniába. Annak is a legközepén áll egy varázslatos tó, a Pelso, melyet kelta óriás pásztoráról Balatonnak is szoktak hívni. Balaton, az óriás szívesen fogadta Merlint és Arthurt, s megmutatta nekik a varázslatos Földvárat, melynek csúcsáról belátható a Tihanyi-félszigettől a Badacsony ravatal alakú oltáráig az egész csodató. – Ez lesz a világnak az a pontja, ahonnan a nagy világvész után újra kezdhettek majd mindent – jövendölte Balaton. Felvitte őket Földvár, kelta néven Avalon csúcsára, s megmutatta nekik a várban Krisztus utolsó vacsorájának kelyhét. A Grált, a tisztaság edényét. Ha erre méltóvá váltok, megmenekíthetitek a világot – mondta Balaton. A lovagok végső célja nem lehet más, mint hogy újra megtalálják a Grál kelyhét és Avalont.

Arthur el akart aludni, de Merlin nem hagyta. A nap aranyhídja után leszállt a tóra az éj holdezüstje. Merlin csónakba szállt Arthurral, Földvártól végigeveztek a tó közepéig. Onnan kinyúlt egy kecses kéz, a Tó Hölgyének keze, benne Isten kardjával, Attila egykori világhódító szablyájával, az Excaliburral. – Te legyél méltó reá! – így Merlin. Merlin és Arthur magukkal vitték Camelotba az óriás kérésére Balaton gyermekét, a magyar Urr vitézt.

Arthur hazatért, a magyar Urral szövetségben a karddal először visszafoglalta Camelot várát Morgana hadától, aztán elűzte Írország, Skócia, Wales, Cornwall földjéről a szászokat, kijelölvén Anglia és Britannia ma is érvényes határait, majd olykor szép szóval, máskor az Excaliburral szövetségre forrasztotta a kelta–magyar törzseket. Camelot várának közepére tette a kerekasztalt, ahol ugyan ő és Urr ültek a fő helyen, de minden lovag egyenrangú volt. Arthur, Urr, Gawain, Ivain, Erec, Galahed, Kay lovagok hőstettek sorát hajtották végre, erények védelmezői lettek, de nem teljesítették be teljesen küldetésüket. Nem igazán keresték Krisztus vérenek edényét, a Grál kelyhet,

isten és az emberiség szövetségének hordozóját, az Aranykor foglalatát Merlin emlékeztette őket olykor: az igazi cél: megtalálni újra Avalont. a Grál kelyhét. Néhányan közülük, először Gawain, majd Parsifal a nyomára bukkantak, de csak Parsifal tudott hozzá hosszú szenvedések-tévelygések után méltó maradni, haláláig ő maradt Avalon-Földvár királya, de nem tudta a világra kiterjeszteni az Aranykor ős-tisztaságát.

Arhurt ugyan a gonosz hatalomvágy nem kísértette meg, hiszen érintetlenül hagyta a szász-brit határt. Ám rabul ejtette őt is, akár Attilát, az érzékiség. Egy csodálatosan erős, tiszta breton lovag, Lancelot is fölajánlotta kardját Arthurnak, ő volt a szászok elleni függetlenségi háborúk és a badoni csata másik nagy hőse. Hűségéért, vitézségéért cserébe az egyik kelta királylány, Ginevra kezét kérte. Ám Arthur – Merlin szava ellenére, ki óvta őt a gyönyörű, érzéki lánytól és az érdekházasságtól – maga vette feleségül Ginevrát. Ginevra apjával, Leodagrancéval annak idején Uther Pendragon összeveszett, pedig ő az egyik legerősebb kelta törzs királya. Pecsételjük meg a szövetséget – így ideologizálta érzéki vágyait, mohóságát Arthur. Merlin intette, hogy ne verjen éket az igaz szerelmesek közé. Tanácsa a következő volt: ha Arthur Lancelotot testvérévé fogadja, kinevezi az ország második emberének, szükség esetén régens hercegének, s ő veszi feleségül Ginevrát, akkor is erős marad a kötés. Sajnos Arthur, bár őszintén szeretete az egyik breton pásztorlányt, megismételte apja bűnét. A hiúság és az érzékiség arra készítette, hogy ő vegye birtokba a legszebb és leggazdagabb kelta lányt.

Ginevra pedig nem őt szerette, megcsalta a királyt Lancelottal. Bár a király tudott erről, gyöttrődött, de nem vetett véget a tragikus háromszögnek, Merlin intése ellenére sem szállt magába. Sőt, egy éjjeli vadászat után találkozott Morganával, ő pedig bosszúvágyból és immár azért is, mert már képtelen volt uralkodni érzelmeiben, hagyta magát elcsábítani egykori nevelőanyjától, ki egyben nagynénje is volt és legszörnyűbb ellensége, Mordred anyja.

Mordred nyomban a világ elé kürtölte Arthur bűnét és hűtlenségét: hangoztatván: a király e gonosz frigy által alkalmatlanná vált a Grál kehelyre. Arthur hívei közül sokan megbotránkoztak, ellene fordultak, a szászok egy része is besegített, bizony, Morgana és Mordred bizonyos mértékig hatalmat nyertek Arthur fölött. Hiába segítette Arthurt Merlin mágusereje, hiába állt a végső, nagy ütközetben Arthur mellé újra Lancelot is, hiába ölte meg Arthur Mordredet, ő maga is halálos sebet kapott. Ahogy Lancelot, a hú barát. Arthur most megfogadta Merlin szavát. Utolsó erejével elvergődött a tengerpart-ra, s a vízbe dobta Excaliburt, melyet magához vett a Tenger Tündére, a Tó Hölgyének anyja, s visszajuttatta azt Földvárra, a leányához, nehogy méltatlan kézbe kerüljön.

Merlin, miközben végigpörgette magában a múltat, megérkezett Pannónia földjére, a Pelso mellékére. És elkezd a jövőbe látni, a huszonegyedik század 2011-es évébe, ahol páratlan látvány fogadja azt, aki akár télen, akár nyáron végigsétál Balatonföldvár legmagasabb pontján, a Kelta-dombon. Földbe gyökerezik a lábunk a kissé befagyott, hókristályokkal, jéggyémántokkal díszített víztükrök, illetve a nyári aranyhíd láttán: innen tárul

a legteljesebb panoráma elénk a magyar tengerről. Balról a Badacsony mint télen fehér hóterítővel, nyáron lombzölddel fedett oltár; jobbról a Tihanyi-félsziget, csúcsán az apát-ság karcú tornyával. A Teremtő és a teremtés csodái megmozgatják képzeletét. Merlin egyszerre szinte látja a kelta őslakókat, akik a Földvárral keletre szomszédos Szántódtól egészen a jelenlegi nyugati, Szárszó közeli határig emeltek földvárat. Látja a Széchenyi-szobrot, a parti Kvassay-emlékművet. Tudja azt, hogy Balatonföldvár méltó a Grál kehelyre, a déli part legszebb és a magyar tenger mellékének egészében is egyik legharmonikusabb települése lett, ez dicséri a nemzetért munkálkodó hazafiak, köztük a legnagyobb magyar, gróf Széchenyi István nagyszerű ideáját. Ő kezdte saját rokonait és nemes társait is ösztökélni, hogy ne külföldön tékozzák a vagyoniukat, hanem építsenek Pesten és Budán, a magyar vidéken és a csodás Balaton mentén palotákat, kertes üdulőket. A XIX. század végéig még szinte pusztá Balatonföldvár adottságaira Korányi Frigyes professzor hívta föl a Széchenyiek figyelmét. Tudományos buzgalomuk és alkotói fantáziájuk gyümölcseként 1894-től pillanatok alatt nőtt ki a földből a keleti parton a világ egyik legszebb platánsétánya. Nekik köszönhetjük, hogy a téli, jeges méltóságú csöndben elénk tárulhat a huszonegyedik században is a római és a párizsi diadalívekre emlékeztető kikötőbejárat, a kecses madarat formázó Galambsziget, a Kelta-dombig húzódó Kvassay sétány. A hálás utókorban megidézi a nagyszerű építők, a kertes, árnyas, tölgyekkel, platánokkal szegélyezett főutca névadója, Spúr István balatoni kormánybiztos, Schilhán István uradalmi főkertész, Kvassay Jenő földművelésügyi miniszter nevét. Ők álmodták e földre a nagy dombhoz, a fákhöz, a ligetekhez szervesen simuló, elbűvölő kertes villák, romantikus házikók harmonikus összképét. Az egyik legszebb, magyar és mediterrán stílust ötvöző hazai üdulőtelepülés 1985 óta nagyközség, 1992 óta város. Központjában székeley kapun át jutunk a polgármesteri hivatal kertjébe. Érezni: most 2011-ben jó kezekben a város. A Zetelakától, a székeley testvértelepüléstől kapott kapu is elbűvölően fehér, akár a tágas park mentén, a millennium évében épült szökőkút. A Széchenyi utcán keresztül jutunk újra a télen-nyáron lenyűgöző Balatonhoz és a Kelta-dombhoz, a part ikonjához. Merlin újra és újra szinkronban látja a múltat, a jelent és a jövőt. A csodálatos domb tövébe ér. Tudja, hogy ott vár rá egy gyönyörű varázslónő, Vivien, Morgana unokahúga. Azzal is tisztában van, hogy most ő esik Attila, Uther, Arthur bűnébe. Hiába tudja, hogy a csodaszép, szőke nő a vesztét akarja, nem tud parancsolni érzékeinek. Ez a büntetése, amiért nem tudta sem Attilát, sem Uthert, sem Arthurt visszatartani a büntől. Viven, a tündér felcsalja őt a kelta dombra, hízélgéssel kicsalja tőle a legerősebb varázsigét. Merlin már a földvári vár, Avalon kapujában, a földi paradicsom küszöbén áll. Ekkor Vivien, a szép és gonosz tündér fává bűvöli, ami ma is ott áll a kelta domb csúcsán, ahonnan a legszebb a kilátás Badacsonyra, Tihanyra, Almádira. Ám hamarosan eljő a tiszta grál lovag, a költő és felesége, kik fölébresztik a mágust. Megvédik a Balatont és Földvárt a modernizmus kóklereitől, a környezetrombolóktól, és újra eljő a hunok, a kelták, a magyarok virágkora, kelta Földvár, Avalon és mindenekelőtt Merlin föltámadása. S ha megóvjuk a világot, hazánkat, Földvárt, az emberi környezetet, méltóvá válunk Excaliburra is.